

năn giọt nước mắt lăn tăn, nghẹn

ngào thừa với Cha: "Cha ối! Con đã phạm

tội với Trời, với cha; Con không xứng đáng được làm con của cha nữa. Xin

cha hãy đãi con, xin cha hãy đãi con như kẻ tội tớ cha mà

thôi." Nhưng người cha chan chứa nỗi mừng vui và tình thương mến, dịu

dàng thứ lỗi cho con, truyền lệnh xuống đám gia nhân: "Hãy mang áo tốt mặc cho nó, hãy

đeo nhẫn quý vào tay nó. Hãy mau giết bò mập béo. Hãy mau mở tiệc vui tưng bừng, vì con

ta đã chết mà nay lại sống, vì con ta đã mất mà nay trở

về. Vì con ta đã mất nhưng nay đã về.

Trại tù Xuân Phước 1988